

PRESSEMELDING

Dyrevern = Avlivning?

Planlagt avlivingsaksjon av katter på Ormestranda i Nevlunghavn

10.11.2007

Kontaktpersoner:

Siri Martinsen, NOAH – for dyrs rettigheter, tlf: 95 94 44 99.

Bodil Eikeset, Norsk Huskattforening, tlf: 22 10 93 54.

Norsk Huskattforening og NOAH - for dyrs rettigheter reagerer på at Mattilsynet avviser dyrevennlige løsninger og griper til negative tiltak i spørsmålet om hjemløse katter.

Mattilsynet har nå besluttet å avlive en gruppe på omlag 40 utelevende katter som har tilholdssted på Ormestranda i Nevlunghavn hvor de har blitt matet av en person som selv er husløs, og som Mattilsynet har henvist til som eier av kattene. Både Mattilsynet og Larvik kommune har helt siden i sommer vært klar over at kattene har hatt tilholdssted der, og har også fått råd om hvordan løse problemene dyrevennlig. Larvik kommune stilte seg åpen og positiv til våre forslag, men Mattilsynet ønsket ikke å inngripe med kastrering som forebyggende tiltak.

- I lengre tid har NOAH og Norsk Huskattforening ført samtaler med kommunen og henvendt seg til Mattilsynet om å hvordan man kan bedre situasjonen for kattene og hindre lidelse. Frivillige har meldt seg til å hjelpe, og vi har gitt myndighetene en detaljert beskrivelse om hvordan dette kan løses positivt. Det hele saken har strandet på er at eier ikke vil la kattene sterilisere - ikke engang gratis. Sterilisering slik at det er et begrenset antall dyr som tas vare på, er helt essensielt. Det offentlige hevder at de ikke kan pålegge eier å akseptere sterilisering av dyrene - derimot har de tydeligvis ingenting imot å pålegge et dyrefiendtlig og langt mer inngripende virkemiddel; dreping av kattene. I denne saken vil vi kun ha svar på ett spørsmål fra Mattilsynet: Hvorfor brukes ikke steriliserings-påbud som virkemiddel for å hindre at dyrene "kommer i fare for å lide"? spør veterinær Siri Martinsen i NOAH - for dyrs rettigheter.

- Dersom Mattilsynet nekter å benytte sterilisering som tiltak, og insisterer på å ta livet av friske dyr som til og med har blitt tilbudt hjelp, kan vi ikke annet enn konkludere med at Mattilsynet har fått avliving på hjernen. "Kattene fortjener å ha det bedre enn de har det nå", sier Mattilsynet. NOAH vil gjøre oppmerksom på at å være død er ikke å "ha det bedre" - positive opplevelser forutsetter et liv. Et slikt liv kunne kattene fått hvis Mattilsynet hadde villet samarbeide om positive løsninger. NOAH ser ikke at Mattilsynet har noen som helst gyldig grunn til å velge avliving foran sterilisering – medmindre hensikten er å ytterligere senke respekten for katter i samfunnet, kommenterer Martinsen.

- Vi reagerer også på at kattene omtales som ville. Å bruke ordet villkatt om en hjemløs katt er både misvisende og uheldig. De såkalte villkattene som det ofte refereres til gjennom media er i helhet katter som har vært noens familiedyr og avkom av disse. De bør derfor ikke omtales eller betraktes som villkatter, men som det de er: Katter som av ulike årsaker er forsømt av eller kommet bort fra eierne og dermed blitt hjemløse. Landbruks- og matdepartementet har derfor valgt å gå bort fra all bruk av begrepet villkatt. Da må man kunne forvente at ansatte i Mattilsynet gjør det samme, sier Bodil Eikeset i Norsk Huskattforening.

Larvik kommune og Mattilsynet har hatt lang tid på seg til å ordne opp i forholdene i Nevlunghavn, og Larvik kommune utviste vilje til dette. Dessverre satte Mattilsynet foten ned for at foreslåtte tiltak kunne gjennomføres fordi dette innebar kastrering som de mente ikke kunne pålegges eieren av kattene, med den konsekvens at kattunger nå er født kun for å avlives. Dyrevernav i form av avliving i regi av Mattilsynet er dessverre ikke enestående i dette tilfellet i Larvik, det er blitt regelen heller enn unntaket, især når det gjelder familiedyr. NOAH og Norsk Huskattforening viser til at loven setter klare begrensninger når det gjelder kommuners og andres adgang til å avlive eide eller hjemløse katter.

- Vi påpeker at det ikke er innført bestemmelser om pliktig id-merking av katter i Norge. Man kan derfor vanskelig påstå at alle umerkede katter i et område er eierløse. Når det gjelder eventuell innfangning og avlivning i medhold av dyrevernavens bestemmelser, kan dette utelukkende skje i de tilfeller hvor innfangning og avlivning ut fra en dyrevernavmessig vurdering anses for å være nødvendig for å forhindre at dyret kommer "i fåre for å lida i utrensmål", jfr. Dyrevemlovens § 2. Dersom det ikke representerer noen slik fare for unødvendig lidelse om dyret får leve videre, kan man ikke med ryggdekning i

dyrevernløvens bestemmelser verken kreve eller besørge dyret avlivet, avslutter Eikeset.